

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 57. Res Ludovici Bavari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

hæc non est voluntarium, sed extortum Sæcul. XIV.
 per violentiam hostilem. Quocirca te A.C. 1337.
 inde solvimus ex autoritate Apostolica,
 teque neutiquam eo teneri declaramus.
 Dabat 1 Maji anno 1338. Verum post
 talia legum laxamenta quam fidem eth-
 nici Christianorum juramentis habere
 poterant?

§. LVII.

Res Ludovici Bavari.

Cum Bavariæ Dux Robertus, & Guiliel-
 mus Juliacensis Comes Papam ad ab-
 solvendum Ludovicum Bavarum non ad-
 duxissent; hic Princeps revocavit illos Sup. n. 42.
 Legatos ac Procuratores suos: ac Hen-
 ricus Verneburgius Archiepiscopus Mo- Ab. Argent.
 guntinus ejus fautor Argentinae, Augu- p. 127.
 stæ, Eichstadii, Spiræ, atque Curia E-
 piscopus, & quosdam alios Suffraganeos
 suos Spiram convocavit. Statuerunt ad
 Papam mittere, qui nomine ipsorum Lu-
 dovici absolutionem poscerent; atque si
 repulsam ferrent, convenire iterum, &
 quid agendum esset, consultare. Le-
 gati erant Udalricus Episcopus Curien-
 sis, & Gerlacus Comes Nassovius: qui-
 bus comiter acceptis Papa propemodum
 flens in aurem dixit: Erga Principem
 vestrum bene sum affectus. At Rex
 Franciæ ad me scripsit, si suo sine con-
 sensu

Sæcul. XIV.
A. C. 1338.
sensu fieret, ut Ludovicum absolverem, me pejus a se habitum iri, quam sui antecessores Papam Bonifacium tractassent. Denique Delphinus Viennensis rogatu Papæ Legatos per montes Lausanam duxit. Ita rem narrat Albertus Argentinensis.

Rayn. 1338.
n. 3. 4. &c.

Papa non respondit Archiepiscopo Moguntino, quem ut perjurum ac rebellem incurrisse in anathema censebat: sed Archiepiscopo Coloniensi & Suffraganeis ejus fusam scripsit epistolam: ubi ait per impatientiam Legatorum Ludovici Bavarum abruptum esse negotium: id non a libi, quam in Romana curia agendum: ne Ludovicus absolveretur, obstare potissimum belli apparatus, quos faceret contra Regem Galliæ, cujus emolumenta negligere haud posset Romana Ecclesia nunquam a Gallis derelicta. Dabat 1 Julii anno 1338.

n. 10.
Rehdorf.
p. 426.

Quinto decimo ejusdem mensis Electores Imperii, excepto Rege Bohemiæ, cum in quendam territorii Moguntini locum Constanium nomine convenissent, declarabant inibi, jus ac veterem Imperii morem esse talem, ut per Principes Electores aut per majorem discordantium partem cooptatus Rex Romanorum Apostolicæ Sedis approbatione, consensu, aut confirmatione non habeat opus ad sumendum Regis titulum, vel ad Imperii bona

bona & jura administranda. Deinde Rensiam ad Rhenum delati jurabant fore, ut Imperium ac ejus jura contra omnes sine ulla exceptione defenderent, eoque adstringerent, quos possent, cunctos, quæcunque demum legis gratia fieret aut absolutio.

Postea Imperator Ludovicus curiam seu comitia Francofordiam congregavit: ubi de consilio quorundam Fratrum Minorum edidit decretum 8 Aug. scriptum, per quod declarat irritas fuisse sententias a Joanne XXII contra se latas; & contendit Papam sine violatione juris alieni nihil simile contra Imperatorem posse facere; quia jurisdictio sacra differret a profana. Decretum rationibus & argumentis est stabilitum; & impugnatur ibi primum hæc propositio: Potestas imperatoria venit a Papa: & is, qui eligitur in Regem Romanorum, vocari nequit Imperator; nec auctoritatem, vel jurisdictionem habet aliquam, donec ungetur & coronetur a Papa; qui potestatis tam profanæ quam sacræ plenitudinem tenet. Hæc propositio plurimis auctoritatibus decreti Gratiani, & interpretationis, quam vocant Glossam, confutatur.

Tum Joannis XXII litteris opponuntur multa vitia formulæ; inter alia, quod ille nullam duxerit rationem provocatio-

H h 3,

nis

Sæcul. XIV.
A.C. 1338.Alb., p. 129.
Heruard.

to. 2. p. 751.

p. 762.

p. 765.

Sæcul. XIV.
A.C. 1338.

p. 773.

nis ad futurum concilium. Papæ nomine respondebatur, neminem posse appellare a decretis ejus, quippe qui omnium supremus esset. At Imperator subjicit concilium generale esse Papa superius, quoties ageretur de fide ac jure divino: probatque multis autoritatibus Gratiani & Interpretum: nec enim longius tunc ibatur.

Alb. p. 129.

Doctor Albertus Argentinensis ab Episcopo suo Avenionem missus Papæ attulit exemplaria decreti hujus imperatorii, & juramenti Principum, Imperii jura tueri cogitantium. Exposuit simul, Episcopum Argentinensem haud posse amplius resistere Imperatori; cogique clientis fidem ac obsequium ei promittere, ac jura principatus referre in acceptis. Hæc memorat Albertus in annalibus suis; & addit: Papa mihi duriter loquebatur de Principe, nempe de Ludovico. Ego autem aiebam: tuum sermonem favorabilem majori gloriæ duxit sibi, quam si a te centies mille felibus argenti donatus esset. Tum Papa cachinnum tollens: Itane pro bono malum reponere vult? Atque hic risus indicabat ejus verba aspera non ex animo profecta esse.